

สาระสำคัญของมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๐/๑ แห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

๑. กรณีที่หน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๐๐)

๑.๑ ความผิดอันเป็นมูลเหตุแห่งการกล่าวหาผู้ที่ออกจากราชการว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง หรือความผิดอันเป็นมูลเหตุให้ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาที่มีโทษความผิดอาญาที่ได้
กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ต้องเกิดขึ้นระหว่างที่ผู้นั้นมีสภาพข้าราชการ

๑.๒ การกล่าวหาผู้ที่ออกจากราชการว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือการถูกฟ้อง
คดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา จะกระทำก่อนหรือหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการก็ได้

๑.๓ กรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่ผู้นั้นจะออกจากราชการ หรือ
กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการที่มีโทษความผิดอาญาที่ได้กระทำโดยประมาท
ที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษให้แล้วเสร็จภายใน ๓ ปี นับแต่
วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

๑.๔ กรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการ
หรือกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการที่มีโทษความผิดอาญาที่ได้กระทำ
โดยประมาท ที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ต้องกล่าวหาหรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา
และมีการเริ่มดำเนินการสอบสวนทางวินัย ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ (ยกเว้นกรณีความผิด
ปรากฏชัดแจ้ง จะไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้) และต้องสั่งลงโทษให้แล้วเสร็จภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่
ผู้นั้นออกจากราชการ

๑.๕ กำหนดข้อยกเว้นว่า หากมีกรณีการเพิกถอนคำสั่งลงโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ของศาลปกครอง องค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการ
ทางวินัย เพราะเหตุที่กระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ดำเนินการทางวินัยและ
สั่งลงโทษใหม่ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุด หรือมีมติ แล้วแต่กรณี

๑.๖ กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ก็ให้งดโทษ

๑.๗ ความในร่างมาตรา ๑๐๐ นี้ มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งถูกสั่ง
ให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๑

๒. กรณีการดำเนินการทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท.
มีมติชี้มูลความผิด (ร่างมาตรา ๑๐๐/๑)

กำหนดให้ส่วนราชการดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ
คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด แม้ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาจะออกจากราชการไปแล้ว โดยนำ
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือ
กฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาใช้บังคับ และไม่นำ
เงื่อนไขและหลักเกณฑ์ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหามาใช้บังคับ